

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Karočnine in oznanila (inserate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 262.

V Ljubljani, v sredo 15. novembra 1893.

Letnik XXI.

Koroški „bauernbund“.

S Koroškega, dne 9. nov.

Kjer se snide zloglasni „bauernbund“ koroški, kateremu je glavni namen: sejati med koroški ljud nauke novodobnega nemčurskega lažiliberalizma, tam so gotovo sraven i glavni matadorji „banernbundovi“, poslanci Ghon, Kiršner, Oraš — cum consortibus! Kjer se pa zbirajo ti možje, tam se udriha gotovo tudi po Slovencih! To je žalostna istina, o kateri nam pričujejo vsi „bauerntagi“. Tak (21.) „bauerntag“ vršil se je dne 29. oktobra t. l. tudi v slovenskih Ledenicah zgornje Rožne doline. Ta „tag“ sklical se je, kakor je „Slovenec“ že svoječasnno opozarjal, z gotovim namenom, da v onem kraju dela propagando za nemčurstvo. Govori „bauernbundarskih“ velikašev na tem shodu pa so za nas pomenljivi radi tega, ker so se tam nemčurski govorniki gledé šole postavili z nami na isto stališče, povdarjajoč ravno to, za kar se slovenski rodoljubi potegujejo že toliko let! To je pač prav lepo!

Liberalni listi kajpak na vso sapo povdarjajo, kako važen in „sijajen“ je bil ta shod. Beljaški list omenja, da je prišlo na shod kakih 300 ljudij, in sicer, kakor pravi oni list, je bilo posebno zastopano učiteljstvo (!); celovške „Fr. St.“ pa pravijo, da je bil prav dobro zastopan „meščanski stan“ bližnjih večjih mest. Način, kako so vabili govorniki na „bauernbundove“ lihanice slovenske kmete, pa se najbolj označuje z nemško besedo „bauernfängerei“! Za to je skrbel zlasti državni poslanec Ghon, znani robati nasprotnik slovenskih šol.

Ta mož oglasi se v državnem zboru vedno, kedar kak gosp. slovenski poslanec razkriva naše žalostne razmere. O kakšnih drugih njegovih „zaslugah“ se ne izve dosti. Ta mož tedaj govoril je tudi na Ledenicah o naših šolah. Pritoževal se je

najprej, da se tudi slovenski državni poslanci*) brigajo za naše slovenske razmere, ter jih razkrivajo v državnem zboru, češ, da taki „verläumderische Angriffe“ le razdvajajo ljudstvo, ga delé v dva tabora itd. Potem je govornik doslovno nadaljeval: „Kein vernünftig und ehrlich denkender Kärntner kann es wünschen, dass die nationalen und religiösen Gefühle der slovenischen Bevölkerung verletzt und die bisherige friedliche Eintracht beider Volksstämme gestört werden.“

Ta stavek je pa res posebno zanimiv v ustih Ghonovih, ki je z njim najbolj obsodil sebe in svojo stranko! Kajti kdo nam je doslej več kratil naših po postavah zajamčenih narodnih pravic, kdo je tolikokrat na brezmejno podel način žalil naš narodni in verski čut, nego ljudje, katerim se s ponosom prišteva tudi gosp. Ghon? In se ji-le bolj sramotilo, bolj okidavalo z blatom naše ime, nego to dan na dan delajo listi, na katere slepo prisega Ghon?

In, g. Ghon, preberite prilično še enkrat svoje govore, katere ste imeli v državnem zboru, na „bauernbundarskih“, „schulvereinskich“ in drugih shodih, potem pa pazno uvažujte gori navedene besede, a potem izrecite sami sebi zasluženo obsodbo. Častna ta sodba za Vas gotovo ne bode, kajti „kein vernünftig (!) und ehrlich (!) denkender“ (kakor zgoraj!).

Gosp. Ghon rekel je dalje**): „Wir Vertreter Kärntens wünschen nichts anderes, als dass die Kinder der slovenischen Eltern erst ihre eigene Muttersprache (!) in den Schulen erlernen möchten, dass sie dabei aber auch vom zweiten und dritten Schuljahre an die unumgänglich (?) notwendige (!) deutsche Sprache mit erlernen sollen, damit sie weiter in der Welt gut fortkommen, besser ihr Brod verdienen und leichter Arbeit finden können.“ —

*) „Diese uns fremden, meist frommen Herren...“

**) Citujemo po „Fr. St.“

Te besede so za nas itak prezanimive. Nič drugega, nego zahtevajo slovenski rodoljubi že toliko let, zahteva z njimi strastni nasprotnik Ghon! V svoji preveliki skromnosti pač nismo nikoli upali, da bode naše zahteve zagovarjal še sam — Ghon! Res čudno se suče svet! Gg. slovenske poslance pa uljudno prosimo, naj temu gospodu, ko bode v državnem zboru še kedaj razsajal zoper nas, kratkoma pomole tu navedena zanimiva citata pod nos!

Bojimo se namreč, da g. Ghon svojih lastnih besed prehitro ne pozabi. Kajti dosti mu ne zapamto, ker smo uverjeni, da je še vedno tak zagrižen nasprotnik naših teženj, zlasti slovenskih šol, kakeršen je bil od nekdaj. Omenjene besede so mu le služile v to, da so slepile po shodu kmete slovenske, z njimi vabili jih v nemčurski tabor; bile so — pesek v oči! Je-li pa pošteno boriti se s takim orožjem, ter tako za nos voditi (sit venia verbo) poslušalce, naj nemška gospoda sama presodi! Z nasprotniki, ki se poslužujejo takih nečistih in nečastnih sredstev, se je res težko boriti! A saj časti pri teh ljudeh že dolgo iščemo zaman!

Drugim frazam, katere je vezal ta govornik, ne bomo odgovarjali; saj se porajajo vedno z nova, kadar g. Ghon spregovori!

Govoril je tudi g. Oraš, znani poturica, župan velike občine wernberske, ki se na vseh shodih oglašá, da s puhlim svojim besedičenjem blati narod, iz kojega je vzrasel, da pljuva v skledo, iz katere je zajemal v mladih letih. Tega moža rabi nasprotni „generalshtab“ za spretnega „avtomata“, ki vedno spregovori „kot rojen Slovenec“, kedar ga navije kak oblasten kolovodja nemčurske stranke. Kajti žalostna nam majka Slovenija, da bi res štela med svoje sinove take narodne odpadnike in potujčence, ki toliko sramotijo pred svetom svojo materinščino, kakor to dela „Slovenec“ Oraš! Ta mož pogreval je na Ledenicah znani svoj „sermon“, kako neobhodno potrebna (?) je koroškemu „bindi-

LISTEK

Sekelji.

(Rodoslovna in životopisna razprava.)

(Dalje.)

Leta 1595. se je Mihael Sekelj mudil v Krapini ter je dne 20. marca t. l. potrdil Središčanom vse svoboščine, katere jim je bil njegov ded Jakob že dne 14. marca 1494 podelil.¹⁾ V dotični listini se imenuje: „Herr zu Fridau und Kraping, Röm. Kais. Mays. Rath, Obrister zu Zathmar samt derselben zugethanen Granz und Flecken jenseits der Teissa.“ Tudi v drugih listinah je koncem šestnajstega veka naveden kot poveljnik trdnjave Szathmar na Ogerskem. Ko pa je početkom leta 1603. Erdeljska zoper cesarja vstala, poslal je cesar Rudolf II. Davida Ungnada in Mihaela Sekelja tje, da napravita mir.²⁾ Zato je isti cesar dne 5. februarja 1603 pisal Martinu Petheju Hetheskemu, nadškofu v Kaloči in oskrbniku škofije v Rabi svojemu svetovalcu in namestniku, kakor tudi drugim magnatom, naj Mihaela Sekelja, poveljnika v

Szathmaru, ki je v državnih zadevah odšel na Erdeljsko, za čas njegove odsotnosti oprostijo vsake službe.³⁾ Pa še v tistem letu je umrl najbrž na Erdeljskem, zapustivši vdovo Lizo in sina Friderika. Poslednji je oženjen z Lizo pl. Idungspeng, živel deloma v Ormožu, deloma pa v Krapini. Dne 18. avgusta 1603 spričuje z listino, pisano v Krapini, da mu je rajni nadvojvoda Karol bil 4000 gld. daroval.⁴⁾ Dne 7. decembra 1612 je Janezu Meilgräberju v Braunku (von Maillegg) prodal več zemljišč z 230 gld. gosposke davščine (Herrengült).⁵⁾

Friderik Sekelj je umrl brez otrok.

Jakob mlajši, sin Lukeža barona Sekelja, je s prvo soprogo, Zofijo baronico Herbersteinsko, imel pet otrok, namreč Heleno, Marijo, Lizo, Jurija in Karola, z drugo, Marjeto grofico Erdödi, pa Miklavža.⁶⁾

Helena se je omožila z Jurijem Stubenberškim, graščakom v Vurbergu, s katerim se je v dobi protireformacije leta 1629. preselila na Nemško⁷⁾ ter je ondi umrla.

¹⁾ Pettegg, Die Urkunden d. Deutsch-Ordens-Centralarchivs, I., 669.

²⁾ Listine v dež. arhivu v Gradcu.

³⁾ Listine v dež. arhivu v Gradcu.

⁴⁾ Stadl, Ehren-Spiegel d. Herz. St.

⁵⁾ Stiria 1843.

Njuni sestri Marija in Liza ste mladi umrli ter počivale z materjo v Ptujski cerkvi.

Jurij, najstarejši sin Jakoba Sekelja, se je narodil leta 1563. Ko je leta 1587. postal polnolen, se je oženil z Zofijo baronico Pereni ter prevzel od Jerobov očetovo zapuščino. Bil je istotako slab gospodar ter je kot jerob svojih maloletnih bratov Karola in Miklavža zaporedoma prodaval, kar jim je oče Jakob bil zapustil. Dne 12. marca 1587 je prodal Wolfu Viljemu baronu Herbersteinskemu grad Windenau, obdačen z 110 gld. 9 kr. in 1 vin. gosposke davščine (Herrengült), dne 10. aprila t. l. pa Urbanu Kopinckemu neko manjše posestvo. Čez pet mesecev (12. septembra 1587) je Čaharija Schneeweiss kupil od njega grad Kozje (Trakhenburg im Viertel Cilli) s 109 gld. 7 šil. in 5 vin. gosposke davščine, dne 17. junija 1588 pa Jurij Krištof baron Herbersteinski grad Wildhaus z 249 1/2 gld. „Herrengült“.⁸⁾

Kmalu potem je isti baron Herbersteinski kupil od njega tudi Borl.

Ker mu je jedini sin Jakob umrl že kot otrok, podedoval je po njegovi smrti leta 1590. Ormož s Središčem in nekaj zemljišč njegov brat Karol, ki pa je Ormož takoj baronu Herbersteinskemu prodal.

(Konec sledi.)

⁸⁾ Listine v dež. arhivu v Gradcu.

¹⁾ Izvirna listina na pergamentu v Središču.

²⁾ Meynert, Gesch. Oesterr., V., a., 261, in Krones, Geschichte Oesterr., III., 351 in 352.

šarju" blažena nemščina. Ta govor, ki ga g. Oraš stereotipno prednaša na raznih shodih, pač nikoli ni vzrastel na njegovem zeljišču, marveč mu ga je oskrbel njegov znani „spiritus agens" v Skočidolu ali Beljaku. Odgovarjati na razne neslanosti, ki jih je spravljaj na dan ta gospod, bilo bi preveč časti za človeka, ki ima za glavni namen svojega zemeljskega bitja to, da slepo drvi čez drn in strn za raznimi „osrečevalci" koroškega kmeta. V ostalem pa nikjer ni zapisano, da bi bila „glorija" nemčur-skih „dostojanstvenikov" à la Oraš večna! Nemec veli: „Kommt Zeit, kommt Rath!"

Slovenci zgornje Rožne doline so odgovorili na skrajno „bauernbundarsko" izzivanje na Ledenicah s presijajnim shodom slovenskega katol. političnega društva v St. Jakobu v Rožu dne 5. t. m. Odgovor ta je bil dostojen, a krepak; pokazal je, na kateri strani v istini stoji — slovenski kmet! Slava mu!

—P.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. novembra.

Sestava ministerstva in Poljaki. Pri sestavi ministerstva se Poljakom niso izpolnile vse želje. Zahtevali so zase tri ministre, in se je jim že tudi bilo obljubilo, da bodeta poleg ministra za Galicijo tudi pravosodni in učni minister Poljaka. Jaworski predlagal je za ti dve mesti viteza Madeyskega in Bobrzynskega in skoro do zadnjega odločno bil za to, da bode zlasti poslednji učni minister. Ker so se pa pokazale razne težave pri sestavi vlade in so zlasti levičarji ugovarjali Bobrzynskemu, ki je za versko šolo, so se Poljaki morali zadovoljiti s dvema ministroma in popustiti Bobrzynskega. — Da je Madeyski postal učni minister, ima zahvaliti grofa Badenija, ki je na Dunaju z vsemi silami deloval zanj in sploh mnogo vplival na sestavo nove vlade. Namestnik Badeni je bil v svojem času tudi porabil ves svoj vpliv, da je bil Madeyski voljen drugim podpredsednikom zbornice poslancev, dasi so v poljskem klubu bili mnogi proti njemu.

Novo ministerstvo. O novem ministerstvu so različne sodbe na konservativni strani. Časopisi tistih konservativnih krogov, kateri so največ pripomogli, da je pal grof Taafe, so pač strašno zadovoljni z Windischgrätzom, in to pripisujejo že za veliko pridobitev, da ni kdo iz levičarskega kluba postal minister notranjih stvari. Drugi katoliški listi pa malo drugače pišejo. Po mnenju teh listov je v novem ministerstvu pet liberalcev in le dva konservativca. S tem, da je Bacquehem postal minister notranjih stvari, konservativci niso nič pridobili. Kdor prebere parlamentarne zapisnike ali pregleda liberalne liste poslednjih petih let, pa se bode prepričal o tesnih vezeh mej Bacquehemom in levičarji. Ko je on postal trgovski minister, so liberalci začeli se vladi približevati in glasovati za vladne predloge. Madeyski je postal učni minister. On je bil vedno za sodelovanje Poljakov in levičarjev. Samo svojemu liberalizmu se ima zahvaliti, da je prišel na to mesto. Imenovanje Poljaka na to mesto je pa zagadel čudno, ker imajo Galičani svoje šolstvo, za katero ne veljajo avstrijski zakoni. Knez Windischgrätz je bil povabil na Dunaj Bobrzynskega, da bi mu podelil učno ministerstvo. Liberalci so se temu uprli in hoteli so liberalnega ministra in so ga dobili v Madeyskem. O Plenerju in Wurmbrandu ni dvojbe, da sta liberalca. Windischgrätz sam je liberalec. On je najboljši prijatelj liberalcev, odkar so na Češkem se začele delati ovire izvršenju dunajskih punktacij. Posebno se je pa liberalcem bil knez prikupil, ko se je v njih smislu izrekel gledé rimskega vprašanja v delegaciji. V liberalnih krogih se je že dolgo delalo na to, da pri prvi priložnosti z Windischgrätzom izpodrinejo Taafeja. Ko se je raznesla novica dne 27. oktobra, da grof Taafe odstopi, se je takoj po vseh liberalnih listih raznesla novica, da bode knez Windischgrätz naslednik njegov. Tudi ni le slučaj, da je knez baš dva dni poprej bil prišel na Dunaj in se je takoj s Plenerjem in Chlumeckim posvetoval, ali bi prevzel ministersko predsedstvo. Ko se je cesar pripeljal na Dunaj, se je že mej njim in liberalnimi vodjami sklenilo, da on prevzame ministerske predsedstvo. Knez je po dogovorjenju z levičarji odpeljal se nazaj na svoje posestvo, od koder je bil poklican k cesarju v Budimpešto. Grofa Schönborn in Falkenhayn sta dobra ministra ali na politiko dosti ne moreta vplivati in torej njiju konservatizem ne bode dosti vplival, grof Welsersheimb je vojak, Jaworski

pa ima kot minister za Galicijo pred vsem le vzdrževati zvezo mej Poljaki in vlado.

Armensko vprašanje. Ruski listi opozarjajo zopet na to, da Turčija še ni izvela reform v Armeniji. Rusi niso krvi prelivali le za osvobojenje Bolgarov, temveč tudi za osvobojenje Armencev. Če evropske velevalsti ničesar ne storé, da bi Turke prisilile, da spolnijo svojo dolžnost, pride še do kakih zmešnjav. Vsakega prijatelja svobode narodov mora veseliti, da se spominjajo Rusi na Armence. Še bolj bi pa nas veselilo, ko bi se tudi spomnili na slovansko Makedonijo, kjer Turki še niso uveli obetanih reform. Omeniti tudi moramo, da si je zlasti Anglija že jako prizadevala, da bi Turke pregovorila, da izvedejo reforme v Armeniji. Tudi moramo omeniti, da je nekaj tudi Rusija kriva, da je armensko vprašanje še nerešeno. Ko bi Rusi bili toliko pozornosti obračali armenskemu vprašanju, kakor se jo bolgarskemu, gotovo bi bili kaj dosegli. Kolikokrat je že Rusija opozarjala na to, da je zjedinenje obeh Bolgarij in pa sedanje vladanje v Bolgariji proti berlinskemu dogovoru, le malo se je pa brigala za to, da razmere v Stari Srbiji, Makedoniji in Armeniji se še manj vjemajo z berlinskim dogovorom.

Slovstvo.

Družba sv. Mohorja v ljubljanski škofiji leta 1893.

(Dalje.)

Med farami šteje razmerno največ udov že šesto leto duhovnija Bevke, namreč 18.5%; nobene uda nima samo fara Dragatuš z 2888 prebivalci. Nadnormalno in normalno število 4.2% ima 159 fará, podnormalno 125 fará. Napredovalo je letos 135 (leta 1892 pa 210) fará, nazadovalo 123 (lani 54), jednako ostalo 25 (lani 19) fará. Napredovale so večinoma fare, ki so že imele nadnormalno število. Med dekanijami stoji na prvem mestu Loka s 6.54%, kar je zanimivo v tem oziru, ker je v loškem okraju razmerno najmanj šol na Kranjskem zaradi neugodnih krajevnih goratih razmer.

Omenim to zaradi tega, da se ne bode velikanski razvitek Mohorjeve družbe pripisoval jedino le novi šoli, kar se je že parkrat zgodilo v nekem slovenskem časniku. Če se nova šola ne more z ničemur drugim hvaliti, kakor da zná zdaj več ljudij čitati, so njeni vspehi pač zelo skromni. Da se družba sv. Mohorja v nekaterih krajih bolj množi, kakor v nekaterih, odločujejo razne okoliščine. V prvi vrsti vpliva imovitost prebivalstva. Na Gorenjskem so ljudje sploh premožnejši, zato je tudi več udov. Na Dolenjskem pa so sploh ubožni, zlasti v vinskih krajih, torej je tudi manj udov.

Najbolj neugodno je število udov v trnovski dekaniji, namreč le 1.87%; kaj je temu krivo, revščina ali kaj drugega (liberalni duh?), mi ni znano.

V drugi vrsti pospešujejo družbo vneti in požrtvovalni poverjeniki. Ker že 6. leto sestavljam statistiko, lahko iz skušnje potrdim, da kakoršen je farni poverjenik, tako je število Mohorjanov v fari. Nekatera fara ni štela prej nič udov, ali prav malo, pa prišel je drug poverjenik, in število je hitro naraslo. Mnogi poverjeniki na svoje troške vpisujejo revnejše ude in plačujejo zanje celo letnino, drugi zalagajo naročnino, da jim jo udje polagoma med letom vračajo. Vsak pa se dovolj trudi, ko priporoča družbo v cerkvi, pri velikonočnem pokuku in zasebno, ter skrbi, da gorečnost zanje ne pojema.

V tretji vrsti jo pospešujejo dobre knjige, ki jih družba izdaja, in zelo pomagajo poverjenikom, da lažje udov nabirajo. Marsikdo, ki je že več let vpisan, se rad izgovarja, češ, saj imam že dovolj knjig, če pa zopet izide zanimiva knjiga, se vendarle še vpiše. Največ pa je pomogel družbi na sedanji vrhunec živi verski duh slovenskega ljudstva, kateri vendar prevladuje vse drugo.

Ker je bratovščina sv. Mohora postavljena na versko, cerkveno, tedaj katoliško podlago, zato in samo zato se razcvita tako veselo. Ko bi se liberalni, napredni duh še bolj vjedel v narod, bati se je, da bi ne začela propadati.

Upam, da bode za prihodnje leto prav lahko nabirati udov, ko izdá družba „Velike zgodbe sv. pisma" s podobami od dr. Fr. Lampe-ta. Ta silno zaželena in potrebna knjiga bode kar vlekla ljudstvo v bratovščino, zlasti zaradi tega, ker še nimamo za ljudstvo nobene primerne izdaje sv. pisma. Šolska knjiga Lesarjeva „Zgodbe sv. pisma"

je zelo pomanjkljiva, ker manjka v njej marsikaj važnih predpodobnih zgodb, in je svetopisemska beseda zelo popačena.

Čudim se le, da jo morejo rabiti v šolah in še na srednjih učiliščih, in da cerkvena in šolska oblast ni že davno preskrbela boljše učne knjige.

Družba Mohorjeva obeta, da bodo njene „Zgodbe" kolikor mogoče obširne in doslovno po besedi izvirnika Vulgate. Drugih „Zgodb sv. pisma" (n. pr. Ravnikarjevih) je le malo najti med ljudstvom. Sploh spoznavajo vsi poverjeniki, da najbolj vabijo ude dobre nabožne knjige, bodisi molitvene ali druge, ker z nekaterimi znanstvenimi in poučnimi knjigami družba ni imela posebne sreče. Nabožno slovstvo pa je neizmerno in neizcrpljivo, tedaj tudi ne bode zmanjkalo mikavnih verskih knjig.

Družba obeta za prihodnje leto tudi „Krščansko devišstvo", pravi biser Slomšekovih del, potem „Slovenski živinorejec" s podobami, spisal Fr. Dular. Upamo, — porok zato nam je pisatelj, strokovnjak, — da bode ta knjiga brez primere boljša, kakor „Umni živinorejec", katero je izdala družba leta 1872; pa je silno pomanjkljiva in površna. Dalje dobimo še: „Naše škodljive rastline", III. snopič, pa vsakoletni „Koledar" in „Večernice". Zato gojimo opravičeno nádo, da se bode število Mohorjanov, če le mogoče, še pomnožilo. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. novembra.

(Imenovanje.) Naš rojak velečast. gosp. kanonik in generalni vikarij sarajevski, dr. Anton Jeglič, je imenovan za arhidijakona ali prošta v Sarajevem. Čestitamo!

(Državnega zbora predsedništvo) je razposlalo poslancem dnevni red prvi seji državnega zbora dne 23. t. m. Nadaljevalo se bode prvo branje vladne predloge gledé popolnitve, oziroma premembe državnoborskega volilnega in treh drugih načelnih predlogov o premembi volilnega reda, oziroma državnega temeljnega zakona. Vlada bode torej že prvi dan imela priliko, povedati svoje mnenje. Nadalje je na dnevnem redu še 14 drugih iniciativnih predlogov o premembi volilnega reda, ki pa ne preminjajo sedanjih načel. Kot tretja točka na dnevnem redu je poročilo privilegijskega odseka o premembi člena XVI. carinske in trgovske zveze z Ogersko, ki govori o privilegijih. Zadnji dve točki se tičeta podpore trgovskega pomorstva in razširjenja zavarovanja proti nezgodam.

(Znižani tarifi na dolenjski železnici.) Z jutrajšnjim dnem (16. t. m.) stopijo v veljavo znižani tarifi na dolenjski železnici, in sicer od lessa, lesnih izdelkov in lesnega oglja za približno 50 do 70 odstotkov.

(Tridnevnik v frančiškanski cerkvi) se prične ne prihodnji teden, kakor je bilo zadnjič po pomoti tiskano, marveč jutri 17. novembra in traja do 19. v nedeljo popoldne.

(Kanonično vmeščen) je bil danes č. g. Josip Novak na župnijo Zalino.

(Nesreča.) Z Grosupljega: Vlak vozeč dne 13. t. m. zvečer iz Kočevja v Ljubljano, povozil je nekega človeka iz Trebeleva ali Lazov. Železniški delavci našli so ga včeraj zjutraj mrtvega na železniškem tiru blizu Grosupljega. Denarja ni imel nič pri sebi. Kako se je ponesrečil, se ne vé.

(Tatovi.) V noči od 12. do 13. t. m. skusili so neznani tatovi v St. Vidu nad Ljubljano vlomiti v stanovanje učitelja g. S. Zunanji okvir okna skušali so zločinci s silo izdreti iz zidu, a ker se jim to ni takoj posrečilo, jel ga je jeden izmed njih pri zapahu rezati, ter na ta način že odprl zunanji krili (zimsko okno). Pes, koji je bil v sobi zaprt, pričel je na vso moč lajati ter pregnal tatove. — Soditi je, da niso bili neznani tatovi od daleč, ker jim je bilo stanovanje g. S. dobro znano. Človek ni nikdar varen. Če ga zunaj doma ne napadajo ponočnjaki, kateri posebno ob sobotah in nedeljah razgrajajo — bati se mu je, da mu ne vlomijo kak tolovaj v stanovanje. — Ker se jednaci slučajev pri nas ne manjka, bil bi res skrajni čas se županiji potruditi, da dobimo za nas in za naše razmere prepotrebno orožniško postajo.

(Češki kvartet.) „Glasbena Matica" v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 19. novembra, v redutni dvorani koncert „češkega kvarteta" iz Prage. Prvo vijolino svira Karol Hoffmann, drugo Josip Suk, vijolo Oskar Nedbal, vijolončelo Oton

Berger. — Vspored: 1. B. Smetana: „Iz mojega življenja“, kvartet, E-mol. 2. J. Brahms: Sonata za vijolino, A-dur. 3. A. Dvořák: Kvartet, Es-dur, op. 51. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. — Cene prostorov: Cercele à 2 gld., sedeži prve vrste à 1 gld. 50 kr., druge vrste à 1 gld., tretje vrste à 80 kr., sedeži na galeriji à 1 gld., vstopnice v parter à 40 kr., za dijake à 20 kr. Sedeži in vstopnice se dobivajo do koncertnega večera pri knjigotržcu gosp. A. Zagorjanu na Kongresnem trgu šte. 7 in na večer koncerta pri blaginici.

(S Koroškega), dne 14. novembra: Naši nasprotniki ne izpušče nobene prilike, da udrihajo po veri in duhovščini. V zadnjem času jim je zato ponudil dobrodošlo priliko neki odlok, — čujte! — čistokrvnega nemčursko-liberalnega župana Grum-a Podkloštrom. Prepovedal je namreč avgusta meseca t. l., da se ni smela predstavljati Anzengruberjeva igra „Der Pfarrer von Kirchfeld“, ker se v igri smeše naprave sv. katoliške cerkve. Ta odlok so dobili v roke vredniki nemčurskih listov, in zdaj se v obeh koroških listih javka, da se je „liberalen“ župan Grum toliko — „spozabil“. Celovške „Freie Stimmen“ posebno napadajo ob tej priliki tudi čislane prečast. g. župnika in poslanca Gr. Einspielerja. To znova kaže, koliko zagrizeni so nemčurski liberalci zoper sv. vero in duhovščino. — Isti listi tudi kriče in kličejo na pomoč ves nemški liberalizem zoper novo ustanovljene podružnice katoliškega šolskega društva dunajskega na Muti v Ziljski dolini. To podružnico je ustanovil okrajni zdravnik dr. Maier, ki je s tem kajpak na večno sprevrgel z našimi privilegiranimi nemčurji, ki ne morejo pojmiti, da ima zdravnik biti veren in zaveden katoličan. —p.

(Nemški „schulverein“.) S Koroškega: Matadorji nemško-liberalne stranke hočejo spraviti nemčurstvo zlasti v slovenskih krajih v večjo veljavo. K temu naj jim pomaga zloglasni „schulverein“. Dne 29. oktobra ustanovili so podružnico za občino Važenberg in Tinje ob Velikovecu. Pri ustanovitvi nove podružnice so kumovali združeni nemčurji iz Velikoveca, na čelu jim Pinteritsch in vrednik J. Dobernik iz Celovca. To so vam pravcati urgermani čiste nemške krvi. Pri zborovanju so imeli smolo. Nekdo jim je namreč zasmodil izzivačo frankfurtarico. Novo podružnico „schulvereina“ snujejo tudi za Št. Peter in Žrelec ob Celovcu. —p.

(Delavski shod) je bil dne 6. t. m. v Celovcu. Shod je bil jako dobro obiskan. O splošni volilni pravici je poročal socijalni demokrat Brettschneider z Dunaja. Govorilo je tudi še več drugih govornikov. Potem se je sprejela resolucija, v kateri se obsoja nemške liberalce, ker so se združili s „klerikalci“ ter zahteva splošna volilna pravica. Jdnak shod se je že prej vršil v Hüttenbergu. —p.

(Utopljenec.) Iz Št. Vida nad Ljubljano, 15. novembra. V ponedeljek pripeljali so v mrtvašnico našega pokopališča mrliča, katerega so najšli v Savi pri Mednem. Bil je delavec v tovarni na Goricanah, star 24 let, doslužen vojak, doma iz Borovnice; piše se Janez Brožek. Pravijo, da se je v nedeljo večer v neki gostilni v Medvodah predolgo mudil, potem pa šel čez brv pri Mrtanu in od tod v Savo.

(Iz Brd.) V šmartenski županiji vršile so se volitve občinskih svetovalcev od 7. do 10. t. m. O priliki prejšnjih volitev se je navadno veliko agitiralo in popivalo. Letos pa je bilo vse drugače. O volitvah se je javno prav malo govorilo. Zdelo se je, kakor da bi volitve ne bile napovedane. Toliko več se je pa „skrivši delalo, kajti prvi dan volitve delili so se listki s tiskanimi priimki“ priporočenih kandidatov. Prvi dan volitve prikazali sta se dve stranki. Eno vodil je g. Kocijančič, dež. poslanec; druge stranke voditelji pa mi niso znani. K. stranka morala se je že prvi dan udati, ker ji ni bilo upati vspeha. Ostala je samo ena stranka, katera je enoglasno priporočene kandidate volila. Duhovniki in učitelji postavili so v I. volilnem razredu kandidate, kateri so bili tudi voljeni. V šmartenskem starešinstvu menim, da bodo sedeli v prvi tudi duhovniki, voljena sta gg. A. Žnidarčič, vikar v Gradnem in A. Batagelj, vikar v Vodnjanu. Zločnost med duhovniki in učitelji, zdi se, da ni dopadla nekaterim. Slišal sem, da je neki gospod, ki je do zdaj bil v starešinstvu, izrazil svojo nevoljo z besedami: „No, zdaj bodo duhovniki in učitelji ukazovali“. Gospodu bi svetoval, naj ne zabavlja po nepotrebnem. Ali

bodo naši novoizvoljeni občinski očetje županski stol na starem mestu pustili, ali drugam premaknili, ni mogoče zdaj soditi. — Gospod vrednik! ali ste brali zadnji list „Sloge“, ki izhaja v Gorici? Kolikor je meni znano, ji niste do zdaj nič žalega storili. Odkod tako mrzenje do Vas, in taka naklonjenost do Vaših nasprotnikov? Prva slovenska tiskarna v Gorici! le tako naprej; prej ko zremo kaj je „narodna politična poštenost“, toliko bolje.

(Naročila na „Vocabulaire officiel du langage convenu“.) Vsled naznanila mejnarodne telegrafske pisarne v Bernu so pripravljala dela za izdajo slovarja „Vocabulaire officiel du langage convenu“, kateri se omenja v členu VIII., § 2. mejnarodnega telegrafskega pravilnika v toliko napredovala, da se more pričeti z natiskanjem te knjige. Prva izdaja tega dela obsežala bo kakih 240.000 posameznih besedij in bo tako urejena, da se bodo v prihodnjih izdajah izrazi, kateri bi se ne izkazali priporočljivi za rabo, lahko izpustili, ne da bi se s tem škodovalo celotnemu delu, tako da bo konečno slovar dejanski obsežal kakih 200.000 besedij. Cena znašala bo kakih 10 frankov za izvod. Ker se bo ta tu omenjeni slovar vsled napominanega pravilnikovega člena v kratkem jel obligatorično uporabljati tako, da bodo telegrami v dogovorjenem jeziku le take besede smeli obsežati, katere se nahajajo v tem slovarju, opozarja trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani interesovane kroge na izdajo tega slovarja z vabilom, da se blagovolijo naročiti nanj. Naročila pošljejo naj se, če mogoče, do 18. novembra t. l. zbornici.

(Sportni cirkus Corradini), ki daje svoje predstave na cesarja Jožefa trgu, ostane tu le še do torka, zatem pa odide dajat jih v Zagreb. Zanimivi in raznovrstni vsakdanji programi in dobro kurjeni notranji prostor, nič manj pa vsekozi dobro izvajanje posameznih točk, produkcij z izšolanimi konji, dovtipni in hudomušni „clowni“ itd., — zaslužijo v polni meri mnogobrojen obisk slavnega občinstva, katero s tem opozarjamo na prijetni večerni užitek, ki ga ponuja družba tega športnega cirkusa. Nad vse zanimiva točka je odslej vsak dan konj „Blondin“ z zrakoplavom.

(Nova cesta iz Streljskih ulic na Poljansko cesto) bode pri ugodnem vremenu dodelana to jesen, drugače pa stoprav spomladi, in takrat tudi prometu odprta. — Umestno bi pa tudi bilo in potrebno, izpeljati vožno cesto od vogla domobranske vojašnice do klavnice, da bi se s tem prišlo v okom voznji na okrog po Spodnjih Poljanah, ki vzame tako mesarjem, kot sejmarjem, mnogo časa.

Društva.

(Podporno društvo za izpuščene kaznjence s Kranjskega.) Novodobno kaznoslovje prišteva k smotrom kazni tudi tega, da bi se kaznjence pobiljšal. Ta namen je treba v istini posebno uvaževati; kajti le potem, če se s kaznijo pospeši zboljšanje zločinčeve, je omogočeno, da se isti zopet človeški družbi, iz katere je bil radi svojega hudodelstva izključen, uvrsti kot koristen član. Avstrijsko jetničarstvo se tudi zaveda te svoje naloge pri kazenski izvršitvi, kar se razvidi že iz splošne uredbe naših kaznilnic. Tako je bilo v Avstriji n. pr. kaznilnično uradništvo deloma s primerno vrenimi plačami deloma z vpeljavo strokovnih preskušanj v dosego takih službinih mest povzdigneno k stopinji, katera se vjema z velikostjo in odgovornostjo njegovih nalog. Z vpeljavo konferencij kaznilničnih uradnikov, katerih se naj osebno udeležujejo dotičnega zavoda duhovni pastir, učitelj in zdravnik, bilo je osnovano potrebno nadzorstvo, katero se vsled raznovrstnih opazovanj in menenj osvedoči, da se prav in primerno postopa s posameznim kaznjencem. Verske vaje, šolski pouk in delo naj vplivajo na kaznjence in ga vodijo k pobiljšanju. Vzememo s tako uravnavo naših kaznilnic morajo se pa najti tudi sredstva, katera zboljšavajočemu se kaznjencu po prestani ječi omogočijo vstop v človeško družbo takó, da se z jedne strani tej ni bati izpuščence, z druge pa da se sme tudi on nadejati dobrohotnega sprejema. V dosego tega namena morata država in družba sodelovati. — V avstrijskih kaznilnicah se že mej izvrševanjem kazni načeloma deluje za ta smoter; z izstopom kaznjence naj se potem prične delovanje človeške družbe. V dobi, v kateri se tu in tam državni socijalizem — kateri seveda o pravem času in na pravem kraju hasnovito deluje — smatra kot skrivnostno zdravilo za sleharno bēdo, zahteval bi marsikedo od države, da naj jedino le ona posreduje glede varnostnega prestopa kaznjencevega v prostost. A tega ne more

država sama doseči. Skušnja uči, da so po odpustu za kaznjence njegovi prvi dnevi najbolj bridki, včasih še težje prenašljivi, kakor kazen sama. Kaznična uprava mu sicer izroči njegov prislužek, morda tudi podporo iz kake podporne zaloge, a to so v večini slučajev jedina sredstva za njegovo preživljenje v prostosti. Ako tedaj sodržavljan izpuščene kaznjence prezirajo ali celo zavržejo in če si ne more niti s tem, kar se je morda s težavo priučil v kaznilnici, pravočasno najti pravega posla, bliža se mu gmotna bēda, ki ga lahko zopet tira v zločin; ali pa je, zapustivši kaznilnico res pobiljšan in s trdnimi sklepi, užaljen do dna srca, če je njega polnega nade na boljšo bodočnost človeška družba odklonila. Prevara in ogorčenost tudi tacega lahko zapeljata zopet v hudodelstvo. A tu je treba odložiti neke predsodke glede izpuščene kaznjence, zdaj mu je naproti priti ne le s ponujanim delom in z raznim preskrbljenjem, nego tudi — kar je čestokrat izdatniše od gmotne podpore — s čutečim srcem, s spodbudno besedo in z dobrim svetom. Tu morajo priskočiti sredstva na pomoč, katera ima človeška družba, ne pa država. Tako obzirnost napram izpuščenim kaznjencem je človeška družba dolžna tem bolj, ker takó le pomaga popravljati škodo, ki jo včasih provzroče njene pomanjkljive uredbe. Tako obzirnost zahteva tudi človekoljubnost, in istotakó lastna korist človeške družbe, da se s trajnim pobiljšanjem kaznjence prepreči njegov zopetni padec. Tako podporo izpuščenim kaznjencem more občinstvo izdatno izvrševati le v večjih zvezah — v posebnih varstvenih društvih — po teh je zagotovljeno jednotno, primerno postopanje; osobito pa društva pridobivajo zmir širše občinstvo za zgornji namen. Varstvena društva za kaznjence so tedaj nekak zaključek človekoljubne in trajno pobiljšanje pospešujoče kazenske izvršitve. Z ozirom na potrebo takih društev jih država vselej radovoljno podpira. Tudi v naši Avstriji se od države skazuje pomoč podpornim društvom, ki že v raznih kronovinah obstojé; in ministerstvo za notranje stvari je že leta 1860 s posebnim razpisom opozorilo oblastva, naj v splošnji blagor olajšujejo izpuščenim kaznjencem prehod k poštenemu poslu, naj jih varneje zopetnega padca, in naj v ta namen iščejo sodelovanja pri društvih, katera se z izpuščenimi kaznjenci pečajo iz krščanske ljubezni, človekoljubnosti in požrtvovalnosti za občni blagor. Tudi v naši ožji domovini se je rodila misel, z združenimi močmi nadaljevati zboljševanje izpuščenih kaznjencev. V Ljubljani se snuje „Podporno društvo za izpuščene kaznjence s Kranjskega“, čegar pravila je vlada že odobrila. — V osnovnem odboru so nastopni člani: Dr. Boštijan Elbert, stolni kanonik, Karol Leskovic, hišni posestnik, Josip Pajk, c. kr. državni pravdnik, dr. Fran Papež, deželni odbornik in odvetnik, Karol Paraskovich, c. kr. kaznilni ravnatelj, Karol vitez pl. Strahl, c. kr. deželnega sodišča svetnik, Matija vitez Zitterer pl. Casa Cavalcina, c. in kr. stotnik v p. in mestni odbornik, in Anton Zlogar, kaznilnični kurat. Oni tudi sprejemajo pristop k društvu. Član more biti vsaka oseba brez razločka spola, katera plača ali enkrat in za vselej 20 kron ustanovnine ali pa na leto najmanj po 1 kreno. Novemu društvu namen je po pravilih: izpuščene kaznjence, imajoči v kaki občini kranjske dežele domovinstvo ali pa svoje redno bivališča, kateri so svojim vedenjem med kaznijo pokazali, da je upati njih pobiljšanja in kateri iščejo prostovoljno pomoči društva, podpirati s svetom in dejanjem v njihovem prizadevanju, po dobljeni prostosti na pošten način se preživiti, posebne jim preskrbovati dela in zaslужa in jih tako obvarovati, da se ne povrnejo zopet na pot zločinov. Ta namen doseči prizadevalo si bo društvo s tem, da preskrbuje kaznjencem mesto pri taci gospodariji ali delodajaleih, kateri jih jemljó ali brezplačno ali proti začasnim nagradam ter se obvežejo, prizanesljivo ravnati z njim radi njihovega prejšnjega življenja; s tem, da jih podpira pri nakupovanju delavskega orodja in razpečevanju izdelanega blaga; da jim začasno preskrbuje potrebno hrano, obleko in stanovanje itd. Pri društvenih varovancih se bo gledalo posebno na to, da izpolnjujejo verske dolžnosti. — Osnovni zbor bode dne 19. novembra tega leta ob 10^{1/2} uri v dvorani c. kr. deželnega sodišča Hrenove ulice šte. 11 A. Začasnemu odboru se je z visoke cerkvene i državne strani zagotovilo krepko pospeševanje novega društva. Zbog nezatnega doneska in plemenitega smotra društvenega se sme sklepati na mnogobrojno udeležitev našega občinstva tem bolj, ker je že tolikrat dokazalo svojo požrtvovalnost. Radi zabeležujemo tudi mi to novo društvo ter želimo osnovnemu odboru najboljšega vspeha. Za osnivalni shod prejeli smo nastopno vabilo: Vabilo k osnovni skupščini „podpornega društva za izpuščene kaznjence s Kranjskega“ v nedeljo dne 19. novembra t. l. ob 1^{1/2} 11. uri dopoldne v dvorani c. kr. dež. sodišča, Hrenove ulice št. 11 A. Vspored: 1. Nagovor načelnika. 2. Volitev društvenega predsednika in njegovega namestnika. 3. Volitev 8 društvenih odbornikov in treh namestnikov. 4. Volitev 2 računskih pregledovalcev. 5. Eventuelni nasveti.

V Ljubljani, dne 14. novembra 1893.

Načelnik osnivalnega odbora.

Telegrami.

Belgrad, 14. novembra. Včeraj se je sešla skupščina. Pašić je bil izvoljen za predsednika. Ker je Dokić bolan, kralj najbrž vsprejme demisijo. Krona hoče imeti Savo Grujića za novega ministerskega predsednika, radikalec pa Pašića.

Belgrad, 15. novembra. Skupščina se je otvorila. V prestolnem govoru, katerega je prečital kralj, se naglašalo, da se je za leto 1894 naredilo ravnotežje v državnem proračunu, da se je sklenila trgovska pogodba z Rusijo, s čimer se je Srbija tesneje zblížala z Rusijo, veliko slovansko državo. Nadalje se naglašalo, da so dobri odnosi z vsemi državami in Srbija se zvesto prizadeva, lojalno izpolnjevati vse prevzete dolžnosti.

Monakovo, 14. novembra. Cesar Franc Jožef je podelil tukajšnjemu prvemu županu komturški križ Franc-Jožefovega reda. Dopoldne ob 11. uri vsprejel je cesar oba župana in načelnika občinskega kolegija v avdienci.

Pariz, 14. novembra. Zopet se je otvorilo zasedanje zbornic. Starostni predsednik in predsednik senata sta v govorih svojih omenila tudi rusko-francoske unije, katero sta pozdravila kot upanje in jamstvo miru.

Pariz, 14. novembra. Srbskega poslanca Georgjevića je z nožem napal neki čevljar v gostilni pri kosilu in ga lahko ranil. Napadovalca so zaprli.

Pariz, 15. novembra. Loze je imenovan veleposlanikom na Dunaju.

Umrli so:

14. novembra. Ivana Tome, delavka, 25 let, Karolinska zemlja 23, haemoptoe.

V bolnišnici:

12. novembra. Marija Maček, gostija, 73 let, ostarelost.
13. novembra. Alojzij Svetlin, pleskar, 62 let, delirium acutum.

Tuji.

13. novembra.

Pri **Maliču**: Scheffl, lastnik tovarne; Zuckerbäcker, Robitschek, Teden, trgovci, z Dunaja. — Neuman iz Grada. — Zernek iz Brežic. — Perko iz Celja. — Lederer, potovalec, iz Prage. — Minka Primožič iz Vel. Lašič. — Jos. Stein iz Svitave. — Franc Hafner, poštni uradnik, iz Trsta. — Sebenikar iz Rakeka. — Kocijančič, kapelan, iz Senožec. — Schindler iz Vratislave.

Pri **Stonu**: Franc Didič, župan, iz Idrije. — Ried s Krškega. — Havas iz Vel. Kaniže. — Bremiero, zasebnik, iz St. Vida. — Ogrizek, trgovčeva soproga, iz Slatine. — Ivan Jakšič s soprogo iz Ljubljane. — Domoljub Medanč iz Bukarja. — Karol Dosau iz Gonenice. — Kahn iz Maribora. — Friedmann in Oesterreicher, trgovca; Mondheim in Schreiner z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Ivan Bartl, poštni oficijal, iz Ljubljane. — Perz in Kump, krošnjarja, z Mlake. — Preslesnik, vinotržec, iz Stranj.

Pri **južnem kotodvoru**: Mat. Wrischer iz Pazna. — Mat. Spilar iz Vodnjana. — Grossscheid iz Grada.

Pri **avstrijskem caru**: Vedan, zidar, iz Novega Mesta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	742.7	0.4	sl. vzh.	oblačno	
12. u. pop.	740.9	1.2	sl. sever	"	0.00
9. u. zveč.	739.4	0.4	sl. zzap.	"	

Srednja temperatura 0.7°, za 3.2° pod normalom

Sportni cirkus F. Corradinija

v Ljubljani na Cesarja Jožefa trgu.

Le še malo dnij!

Cirkus je dobro zakurjen.

Danes v sredo dné 15. novembra ob 7¹/₂ uri zvečer

velika parforce predstava.

18 velikanskih programnih toček 18

mej temi:

Senzačno! Velikanski vsep! Senzačno!

Zrakoplavski konj 'Blondin'.

Čudež sedanjega časa! Jedino svoje vrste! Dovršenost konjske dresure!

Jutri v četrtek 16. novembra

2 veliki ekstra predstavi 2

popoldne ob 4. uri predstava za učence

s primernim, dostojnim programom. — NB. Učenci plačajo na vseh prostorih le polovico.

Nastop vseh klovnov, pantomima itd.

Jutri zvečer ob polu 8. uri

velika ekstra predstava

z novim sijajnim programom, mej drugim **zrakoplavski konj 'Blondin'.** 552 8

Delo dobé

tesarji

pri grajenju železnice v Trebnjem. Plača dobra, delo tudi v akordu. 554 2-2

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kapljice za želodec

zdravno preverjeno in znano zdravilo s čvrstilnim in krepilnim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krču v želodcu in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. 202 28

Št. 20.690

Ustanove.

537 3-2

Za tekoče leto podeliti ima **mestni magistrat ljubljanski sledeče ustanove:**

1. Jan. Bernardini-jevo v znesku gld. 80.35
2. Jurij Thalmeiner-jevo v znesku gld. 86.26
3. Jos. Jak. Schilling-ovo v znesku gld. 86.10
4. Jan. Jost. Weber-jevo v znesku gld. 90.92 do katerih imajo pravico hčere ljubljanskih meščanov, ki so uboge, poštenega vedenja in so se letos omožile.
5. Jan. Nik. Kraškovič-ovo v znesku gld. 79.80 do katere imajo pravico uboga v Šentpeterski fari rojeno dekle, ki se je letos omožilo.
6. Jak. Ant. Fanco-jevo v znesku gld. 67.20 do katere ima pravico uboga, poštna nevesta meščanskega ali nižjega stanu.
7. Jos. Feliks Sin-ovo v znesku gld. 48.30. do katere imate pravico dve najbolj revni deklici iz Ljubljane.
8. II. Ant. Raab-ovo v znesku gld. 205.— Do ene polovice te ustanove ima pravico ubožna in poštna

9. Mihajel Pakič-ovo v znesku gld. 120.— do katere imajo pravico ubogi obrtniki meščanskega stanu, ali pa njih vdove.
10. Jan. Bapt. Kovač-ovo v znesku gld. 151.20 katero je razdeliti med štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali vdove matere, ki imajo po več otrok in ubožstva niso sami krivi.
11. Helene Valentini-jevo v znesku gld. 84.— katero je razdeliti med otroke rojene v frančiškanski fari v Ljubljani, ki nimajo starišev in še niso 15 let stari.
12. Ustanovo za posle v znesku gld. 50.40 katero je razdeliti med štiri uboge posle, ki več delati ne moreje in so na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove vložiti je s potrebnimi prilogami vred pri podpisnem magistratu **do 30. novembra letos.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 25. vinotoka 1893.

Žrebanje 6. dec.

Inomostske srečke à 50 kr.

Žrebanje 6. dec.

Glavni dobitek **50.000** goldinarjev. (58 19-2)
Srečke à 50 kr. priporoča J.C. MAYER.

Dunajska borza.

Dné 15. novembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 95 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	96 " 75 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 95 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 " 95 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	993 " — "
Kreditne akcije, 180 gld.	334 " — "
London, 10 funtov strl.	127 " 40 "
Napoleonodor (20 fr.)	10 " 14 "
Cesarski cekini	6 " 02 "
Nemških mark 100	62 " 72 1/2 "

Dné 14. novembra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 50 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93 " 35 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	144 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	160 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 " — "
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98 " 30 "
4% kranjsko deželno posojilo	97 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	195 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	68 " — "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	136 gld. 75 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	70 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	68 " 25 "
Ljubljanske srečke	24 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	148 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2870 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102 " — "
Papirnih rubeljev 100	134 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.